

Jarosław Sokołowski

"Profesor i przyjaciel ks. Edmund Przekop (1937-1999)", red. Wojciech Guzewicz, Olecko 2005 : [recenzja]

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 50/1-2, 322-324

2007

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wojciech Guzewicz, red. Profesor i przyjaciel Ks. Edmund Przekop (1937-1999), Wydawnictwo Wszechnicy Mazurskiej Acta Universitatis Masuriensis, Olecko 2005, s. 176.

Redakcja Serii Wydawniczej Episteme wraz z Radą Naukową i Współpracującymi z Radą Naukową istnieje już od 1999 roku. Do chwili obecnej posiada już dość znaczny dorobek naukowy, na który składa się bogaty materiał o różnorodnej tematyce, a są to: pozycje książkowe, artykuły, sprawozdania z różnych sympozjów, recenzje. Redakcja Serii Episteme w swoim dorobku naukowym wydała tych pozycji już 65 tomów (stan na maj 2007 r.).

Ks. prof. dr hab. Edmund Przekop, ur. 17.11.1937 r., po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych w wyższym Seminarium Duchownym w Olsztynie (1954-1959) odbył specjalistyczne studia kanonistyczne na Wydziale Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (1959-1964). Stopień naukowy doktora prawa kanonicznego uzyskał na tymże wydziale w 1966 r. przedkładając pracę pt. *Kapituła kolegiacka w Dobrym Mieście. Powstanie i organizacja prawna oraz działalność do roku 1429*. Stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie prawa kanonicznego został mu nadany uchwałą Rady Wydziału Prawa Kanonicznego KUL w 1973 r. na podstawie ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej pracy habilitacyjnej pt. *Nielegalność wyborów patriarchów wschodnich w pierwszym tysiącleciu*.

Pracę zawodową ks. E. Przekop rozpoczął w 1960 r. Był wikariuszem parafii w Ełku, Lidzbarku Warmińskim i Elblągu. Mając formację kanonistyczną, został powołany do pracy w Sądzie Biskupim Diecezji Warmińskiej w Olsztynie. W latach 1964-1967 był notariuszem tegoż Sądu, a w latach 1967-1969 sędzią instruktorem. Praca sądowa pozwoliła mu zdobyć bogate doświadczenie kanonistyczne.

Pracę dydaktyczno-wychowawczą ks. E. Przekop podjął na Wydziale Prawa Kanonicznego KUL w 1969 r. jako starszy asystent w Katedrze Prawa Porównawczego. W latach 1970-1974 był adiunktem. W 1974 r. Minister Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki zatwierdził uchwałą Senatu KUL o powołaniu go na stanowisko docenta. Był kierownikiem Katedry Prawa Porównawczego, prowadził wykłady i seminarium z zakresu kanonicznego prawa wschodniego oraz wykłady z tekstu łacińskiego prawa kanonicznego.

Cały tom Episteme 47 (2005) jest poświęcony pamięci Czciwego Księdza Profesora Edmunda Przekopa, kapłana diecezji ełckiej, który odszedł do Pana w październiku 1999 r. To jego ponad 60-cio letnie życie każe nam spojrzeć w przeszłość i przypomnieć jego niesamowitą i bogatą sylwetkę. Chodzi o to, aby zgłębić i rozpoznać środowisko rodzinne księdza Edmunda Przekopa, jak również miejsca i osoby, które miały duży wpływ na jego życiowe drogi, a jednocześnie pozostały w ścisłych relacjach z osobą i dokonaniem tego nieprzeciętnego człowieka.

Dosyć obszerną i bardzo interesującą publikację książkową zatytułowaną *Profesor i przyjaciel Ks. Edmund Przekop (1937-1999)*, wydaną w pięknej szacie graficznej – seria Episteme posiada w swoim wydaniu kolory flagi papieskiej, czyli białą-żółtą – wydało Wydawnictwo Wszechnicy Mazurskiej w Olecku. Ta publikacja – monografia została ofiarowana i zadedykowana księdzu profesorowi Edmundowi Przekopowi, jako dowód życzliwości i wdzięczności dla jego osiągnięć naukowych i dydaktycznych. Wydana książka, to jest dobra okazja do naszej refleksji nad wyjątkowo urozmaiconym dziełem życia uczonego, kapłana, profesora i wychowawcy.

Książka składa się z dwóch części i aneksu. W części pierwszej zatytułowanej: *Życie i działalność naukowo dydaktyczna ks. prof. Edmunda Przekopa (s. 11-88)* została zaprezentowana droga życiowa i działalność naukowo-dydaktyczna ks. prof. E. Przekopa. Nasza szczególna uwaga koncentruje się na rozwoju jego dróg życiowych i podejmowanych przez niego kierunków badawczych. Kierunki badawcze ks. E. Przekopa są następujące jak: historia kościelnych instytucji Wschodu; zagadnienia związane ze współczesną kanonistyką wschodnią; sakramentologia Kościołów wschodnich; zagadnienia związane z ekumenizmem; dzieje Kościoła wschodniego na terenach Polski, jak również problematyka kanoniczno-duszpasterska. Dorobek naukowy ks. E. Przekopa w zakresie prawa kanonicznego jest pokaźny. Na koniec tej części została przedstawiona dokumentacja bibliograficzna prac drukowanych ks. E. Przekopa. Jest to doskonały i szczegółowy wykaz publikacji księdza profesora oraz wykaz rozpraw doktorskich, prac licencjackich i prac magisterskich powstałych pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Edmunda Przekopa.

W części drugiej tej publikacji zatytułowanej: *Ks. prof. Edmund Przekop w pamięci środowiska (s. 89-138)* zostały przedstawione teksty, które pochodzą ze środowiska, w którym żył i pracował ksiądz profesor. W tej części publikacji książkowej swoje wspomnienia o śp. ks. E. Przekopie zamieścili: ks. Józef M. Dołęga, ks. Marian Dubicki, ks. Waldemar Dylewski, ks. Mieczysław Głowacki, ks. Jerzy Fidura, ks. Wojciech Kalinowski, ks. Józef Kącki, ks. Dariusz Rogiński, ks. Marian Salamon, ks. Roman Szewczyk, ks. Jerzy Szorc, ks. Franciszek Zdrodowski, p. Józef Krajewski, p. Wiesława Lewczuk, p. Johannes Madey oraz p. Tadeusz i Bogumiła Przekop.

W *Aneksie (s. 139-168)* są zawarte następujące dokumenty: ocena dorobku naukowego i dydaktyczno – wychowawczego ks. doc. dra hab. Edmunda Przekopa dla uzyskania awansu na profesora nadzwyczajnego, dokonana przez ks. prof. dra hab. Tadeusza Pawluka dnia 8 maja 1981 r.; ks. prof. dr hab. Aleksego Petraniego, Recenzja książki ks. E. Przekopa pt. *Pozycja prawna patriarchy wschodniego Kościoła katolickiego*, Lublin 1976 r.; ks. prof. dr hab. Ignacego Leonarda Suberę, Recenzja artykułu ks. E. Przekopa pt. *Problem instytucji synodalnej na Soborze Wa-*

tykańskim II, Lublin 1975 r.; Recenzja rozprawy habilitacyjnej Ks. Archimandryty dra Sawy Hrycuniuka pt. *Pojęcie małżeństwa w teologii prawosławnej*, Warszawa 1977 r.; Kazanie wygłoszone w przeddzień pogrzebu śp. ks. E. Przekopa w katedrze ełckiej przez ks. prał. dra Z. Mazura, kapłana diecezji ełckiej.

Wszystkie treści zawarte w tej książce mają na uwadze przybliżyć postać zmarłego ks. E. Przekopa. Rzeczywiście była to nieprzeciętna sylwetka człowieka, uczonego, wychowawcy, duszpasterza, profesora i przyjaciela. W tym tomie Episteme została utrwalona pamięć o Nim i Jego dzieło. Ta cenna publikacja jest swego rodzaju hołdem złożonym ks. prof. E. Przekopowi i jest skierowana przede wszystkim do tych środowisk ludzi zainteresowanych problematyką Kościoła, a w tym przypadku problematyką kanoniczno – duszpasterską.

Recenzowany tom Episteme poświęcony niezapomnianej pamięci ks. prof. E. Przekopa, kapłana diecezji ełckiej. Jego żywa i dynamiczna osobowość, pełna prostoty i życzliwości, niezwykła postać człowieka o wielkim sercu i prawdziwego kapłana zasługuje na taką publikację. Książka prezentuje jego życie i działalność naukowo-dydaktyczną oraz pamięć o nim pochodzącą z różnych środowisk. Jest również doskonałym podręcznikiem do wykorzystania w edukacji szkolnej i uniwersyteckiej. Wydaje się, że ta publikacja książkowa będzie służyć pomocą w różnych środowiskach, do których trafi.

Omawiana pozycja książkowa pod red. ks. W. Guzewicza, absolwenta KUL, wykładowcy WSD w Elku, jest ważną pozycją tak dla prawnika, jak i dla innego czytelnika, którzy chcą i starają się poszerzyć i pogłębić tajemnicę Kościoła w jego wymiarze osobowym. Język książki jest niezwykle przystępny, co niewątpliwie jest jej atutem. Jest ona godna polecenia, bo wydaje się być dobrą lekturą dla głębszego poznania ludzi, którzy tak szybko odchodzą.

ks. Jarosław Sokółowski